

Áhítat – 2021. 04. 16.

Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek? Mutassa meg a magatartásával, hogy mindent bölcs szelidséggel tesz. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van szívetekben, ne kérkedjétek, és ne hazudjatok az igazsággal szemben. Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és örögi. Mert ahol irigység van és viszálykodás, ott zűrzavar, és mindenféle gonosz tett található. A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedékeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató. Az igazság gyümölcse békességben vetetik el azoknak, akik békességet teremtenek. (Jakab 3:13-18)

Sok divatos ideológia, világnézet – igénk szóhasználatában: „*bölcsesség*” – kínálja magát követésre gondolkodásunk, életvitelünk számára. A választott életbölcsesség aztán megjelenik a gondolkodásunkban és a tetteinkben, beépül a magatartásunkba, a jellemünkbe. Jakab apostol nem játszik filozófust: nem osztályozza ezeket rendszerük teljessége vagy a központi gondolatuk súlya szerint. Csupán egyetlen kérdést tesz fel: – alapmeggyőződéseink, értékítéleteink, erkölcsi elveink, amelyek gondolatainkat, döntéseinket vezérlik, ***felülről való***-e: Krisztustól, vagy ***alulról***: a Gonosztól, az általa uralt egónktól. Erre nem kell elméleti választ adnunk, mert a felelet kiolvasható az életünk minden rezdüléséből. „*Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek?*” Nem kell válaszul fennkölt szövegeket szavalnia senkinek, a feleletet egyetlen tekintet, szó és tett is hordozza.

Jakab apostol nem sokat bibelődik holmi nyelvi-szépészeti cicomák keresésével. Szinte csörömpölnek a szavai, amikor elősorolja: „*ha keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, kérkedtek, és hazudtok az igazsággal szemben, akkor – mintha ezt mondaná – nincs több kérdésem: „ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és örögi.” „Mert ahol ezek vannak, ott mindenféle (más) gonosz tett (is) található.”*

Aztán – szabadon fogalmazva – így folytatja: elmondon nektek, miben mutatkozik meg a „***felülről való bölcsesség.***” Először is ***tiszta***: nem szennyezte be az emberi bűn. A Kijelentés örök magaságaiból, a Krisztusból indult útjára. Aztán ***békeszerető***: az Isten békességét áhítja és munkálja. ***Méltányos***: nem előítéletes, könyörtelen minősítésekkel illeti a felbarátot, hanem ***irgalmas***, mint öhozzá is az volt Krisztus. És főleg ***nem részrehajló*** az ítélet kimondásában, és ***nem képmutató***, aki csak színleli a kifizetődőnek vélt belső alapállást. ***A felülről való bölcsesség*** a Krisztusról való meggyőződés, a maga tisztaságában megvallott szívbeli igaz hit, és a hozzá igazított élet. Ha ez így van, igaz ránk Pál apostol bizonyágtétele: „*Ti a Krisztuséi vagytok. Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá...*” (1Korintus 1:30)

Imádkozzunk énekünk szavaival:

*Jézus Krisztus, egy Mesterünk, Mennyei szent bölcsességünk,
És nekünk bizonyos idvességünk.*

*Mostan néked mi könyörgünk, Szent nevedért esedezünk:
A te Szentlelkedet adjad nekünk!*

*Mi szívünket megújítsa És sebeinket gyógyítsa:
Bűnös életünket megjobbítsa.*

*Munkáinkat megszentelje, Bennünk a hitet nevelje,
Útunkat hazánkba vezérelje.*

*Bölcsességre megtanítson, Hogy ördög meg ne csalhasson:
Kísértések ellen bátorítson.*

*Plántáljon nagy egyességet, Igaz és szent szeretetet,
Szívünkbe isteni szent félelmet.*

*Hogy téged bátran vallhassunk, E földön néked élhessünk,
Mennyben azért veled lakozhassunk.*